

ת"פ 66825/12/14 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר פישמן

בית משפט השלום בפתח תקווה

19 אפריל 2016

ת"פ 66825-12-14 מדינת ישראל נ' פישמן

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם אלכסנדר פישמן ע"י ב"כ עו"ד פרידמן

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונסיון גניבה, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

על פי כתב האישום המתוקן, ביום 17.10.14 בשעה 20:20 לערך, שהה המתלון ברחוב נחלת צבי 1 בפ"ת ושוחח במכשיר הטלפון הנייד שלו.

באותן הנסיבות, התקרב הנאשם אל המתלון, הגיח מאחוריו וביקש ממנו מצית, המתלון נלחץ והרים יד לעבר הנאשם.

בנסיבות אלה הכה הנאשם באגרופו בעינו השמאלית של המתלון והטלפון נפל מידו.

בהמשך בעט הנאשם בידיו ובגופו של המתלון, אשר היה שרוע על הארץ, ונטל ממנו את הטלפון.

לאחר מכן, משהבחין הנאשם בשוטרים זרק את הטלפון.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון חבלות של ממש - המטומה גדולה סביב עין שמאל, נפיחות בראש ושפשוף ביד.

בדיון מיום 5.5.15 הוסכם כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, וכי בכפוף לתסקיר חיובי תעתור המאשימה לעונש מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

הוסכם כי באם יתקבל תסקיר שלילי הטיעון יהיה פתוח.

תסקירי שירות המבחן

עמוד 1

ביום 27.10.15 התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 34, יליד אוקראינה, רווק ומנהל קשר זוגי מזה 11 שנה ולבת זוגו בת בגיל 15, המתגוררת עימם.

הנאשם עלה ארצה עם הוריו בהיותו כבן 13, חווה משבר הגירה ולא הצליח להשתלב באופן תקין במסגרת הבית ספרית.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד ולא התגייס לצה"ל, מבלי שהוסברה הסיבה לכך.

הנאשם עבד בעבודות בניה במהלך השנים.

הנאשם ציין כי בעבר השתמש בסמים, אולם בדיקה אקראית שנערכה העידה על ניקונו מסמים.

תוארה מערכת יחסים קרובה עם בת זוגו ובתה, ויציבות מבחינת עבודות בתחום הבנייה.

ממכתב שהציג הנאשם לקצינת המבחן עלה כי הנאשם אחראי לניהול צוות של כ-10 עובדים וכי במהלך השנים התקדם בתפקידיו מעובד זוטל למנהל, בזכות כישוריו.

מגליון רישומו הפלילי עולה כי לנאשם אין עבר פלילי, פרט לעבירות נשוא הדיון.

הנאשם תאר כרקע לביצוע העבירה כי המתלונן פגע באופן קשה בחבר קרוב שלו במהלך קטטה, ולדבריו כאשר פגש במתלונן, באופן אקראי, לא הצליח לשלוט בדחפיו.

הנאשם לוקח אחריות מלאה על התנהגותו האלימה בעת ביצוע העבירות.

קצינת המבחן בדקה את מאפייני האלימות וחומרתה, הפגיעה במתלונן, עמדותיו על השימוש באלימות במצבי קונפליקט ויציבותו במישור הזוגי, יכולתו לקבל סמכות, העובדה שלא הורשע בפלילים ונכונות להשתלב בטיפול בתחום שליטה בדחפים.

צוין כי מהבדיקה הנ"ל עולה כי רמת הסיכון להישנות עבירות אלימות הינה נמוכה, כשמידת החומרה הצפויה במידה ויפעל שוב באלימות, נמוכה אף היא.

הנאשם הביע בפני קצינת המבחן מוטיבציה להשתלב בטיפול בתחום שליטה על דחפים תוקפניים.

כגורמי הסיכון קצינת המבחן לקחה בחשבון את התנהגותו האלימה של הנאשם בעת ביצוע העבירות ואת תוצאותיה.

כגורמי סיכוי נלקחו בחשבון, העדר הרשעות קודמות, לקיחת אחריות ונכונות לטיפול.

התרשמות קצינת המבחן היתה כי במידה והנאשם ישתלב בטיפול, יפחת הסיכון למעורבות חוזרת עם החוק.

לאור חשיבות המסגרת התעסוקתית עבור הנאשם, אף מבחינת תחושת שייכות וערך עצמי, סברה קצינת שירות המבחן כי עונש מאסר, אף אם ירוצה בעבודות שירות יהווה פגיעה של ממש בנאשם.

לאור זאת, הומלץ על עונש של"צ בנוסף להטלת צו מבחן למשך שנה, במהלכה ישולב הנאשם בטיפול להתמודדות עם התנהגות אלימה.

ביום 27.3.16 התקבל תסקיר משלים מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם.

נמסר כי בחודש נובמבר 2015 השתלב הנאשם בשיחות טיפוליות פרטניות אחת לשבוע.

דווח כי הנאשם מגיע כנדרש ומשתף באופן פתוח וכנה.

קצינת המבחן התרשמה ממוטיבציה ולקידחת אחריות לטיפול ולשינוי במצבו.

כן נמסר כי בהמשך אמור הנאשם להשתתף בטיפול קבוצתי בתחום השליטה על דחפים תוקפניים, לאחר שהביע רצון להשתתף בקבוצה מעין זו.

התרשמות קצינת המבחן משיחה שהתקיימה עם הנאשם על אופן התנהגותו בעת ביצוע העבירה נשוא כתב האישום, היתה כי הנאשם מגלה מודעות לקיומה של בעיית אלימות ולצורך בטיפול בה.

קצינת המבחן חזרה על המלצתה מהתסקיר הראשון, תוך הדגשת הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם באם יישלח למאסר ואף למאסר שירוצה בעבודות שירות.

לאור זאת, המלצת קצינת המבחן היתה להטלת צו מבחן למשך שנה ושל"צ בהיקף 200 שעות.

הטיעונים לעונש

טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי העונש שהומלץ על ידי שירות המבחן אינו הולם ומדובר בהמלצה שאינה סבירה בנסיבות העניין מאחר ואין קורלציה בין המלצתו לבין העבירות שבוצעו.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש נע בין עבודות שירות ולבין 18 חודשי מאסר בפועל.

נטען כי ישנן נסיבות מחמירות בתיק ולא ניתן להקל עם הנאשם בהתחשב בכך שהיכה את המתלונן, חבט בו כשהוא שרוע על הרצפה, גרם לו חבלה של ממש וכן ניסה לגנוב ממנו את מכשיר הפלאפון שלו.

ב"כ המאשימה טענה כי שיקולי שירות המבחן הינם שיקולי שיקום, אשר אינם חופפים לשיקולי בית המשפט, השוקל אף שיקולי הרתעה וטובת הציבור.

ב"כ המאשימה עתרה לגזור את עונשו של הנאשם באמצע המתחם, וכן להטיל עליו מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי בית המשפט החליט לשלוח את הנאשם לטיפול בשליטה בדחפים אלימים, בהתאם להחלטה מהדיון מיום 10.11.15.

נטען כי הנאשם אכן התייצב החל מנובמבר 2015 לשיחות פרטניות אחת לשבוע כנדרש.

ב"כ הנאשם טען כי התקבל תסקיר משלים חיובי ביותר בעניינו של הנאשם, וכי קצינת המבחן התרשמה ממוטיבציה ולקיחת אחריות מצד הנאשם לטיפול ולשינוי במצבו.

נטען כי הנאשם אמור להשתלב בהמשך בטיפול קבוצתי בתחום שליטה בדחפים.

כן נטען כי בהתאם לאמור בתסקיר, הערכת הסיכון להישנות עבירות אלימות הינה נמוכה.

ב"כ הנאשם טען כי שירות המבחן העדיף ענישה שיקומית בדמות של"צ, ובנסיבות אלה עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן ולאפשר לנאשם לנהל חיים נורמטיביים.

נטען כי הנאשם הינו בן זוג ומפרנס, ובהתאם לאמור בתסקיר שירות המבחן ענישה של מאסר בעבודות שירות תגרום לפגיעה של ממש במצבו התעסוקתי של הנאשם ובפרנסתו וכן עלולה לפגוע במצבו הרגשי.

לאור כל האמור, עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם 200 שעות של"צ וצו מבחן למשך שנה.

דין

אין חולק, כי מדובר בעבירת אלימות שאינה ברף הנמוך, ואשר הן מידת פגיעתה במתלונן והן שילובה עם עבירת נסיון הגניבה, משווים לה חומרה. יתר על כן, מדובר בתופעה שכיחה, למרבה הצער, של הפעלת אלימות למטרת גניבת מכשירי טלפון נייד, ועל כן קיימת חשיבות גם להיבט ההרתעה הפרטית והציבורית.

מתחם הענישה הנהוג בעבירות מסוג זה הינו בין עבודות שירות ברף הבינוני לבין מאסר בפועל לתקופה של עד 18 חודשים.

יחד עם זאת, עולות מהתסקירים נסיבות מיוחדות, המטות את הכף במקרה דנן לעבר שיקולי השיקום.

עולה, כי אין מדובר במעשה בריונות כלפי עובר אורח, אלא בתקיפה שכוונה אישית כלפי המתלונן, על רקע סכסוך קודם בין הלה לבין חברו של הנאשם. כן עולה, כי הנאשם הינו מבוגר יחסית לקבוצת העבריינים בתחום עבירות אלימות הרחוב, בן 35 שנים, ללא עבר פלילי, מנהל אורח חיים יצרני ונורמטיבי בתחומי התעסוקה והמשפחה, עובדות המלמדות כי אין זו דרכו לתקוף עוברי אורח כדי לשדוד את רכושם, והאירוע הינו בגדר כשלון חד פעמי.

הנאשם נטל אחריות מלאה, גילה תובנה לפסול הרב שבמעשיו, הביע נכונות לקבל טיפול בתחום השליטה בדחפים אלימים ואף השתלב בטיפול כזה מזה כששה חודשים ומשתף פעולה באופן פתוח וכן. שירות המבחן התרשם מרמת סיכון נמוכה להישנות עבירת אלימות. כן מציין שירות המבחן, כי הטלת מאסר בדרך של עבודות שירות תקטע את מסלולו התעסוקתי של הנאשם וכן תפגע ביציבותו הרגשית.

בנסיבות מיוחדות אלה, אני סבורה כי יש לתת משקל לאינטרס השיקומי, לחרוג לקולא ממתחם הענישה, לקבל את המלצת שירות המבחן, ולהוסיף לרכיבי הענישה המוצעים גם רכיב של פיצוי כספי משמעותי למתלונן.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

של"צ בהיקף של 200 שעות, במסגרת שגובשה ע"י שירות המבחן. שירות המבחן ידווח לבית המשפט על ביצוע השל"צ.

צו מבחן למשך שנה, בתנאים שיקבע שירות המבחן ובהם המשך הטיפול לשליטה בדחפים אלימים.

הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ, או יפר את צו המבחן, יפקיע בית המשפט את הצוים ויגזור עליו עונש חלופי.

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, או עבירה כנגד הרכוש, למעט סעיף 413.

פיצוי למתלונן בסך 2,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.7.16.

קנס בסך 500 ₪. הקנס יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.7.16. לא ישלם את הקנס ירצה שבוע מאסר תמורתו.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, במעמד הצדדים.